

MBA- Belastingwetgeving

Aanvulling regelgeving 2006

Voorwoord

Het boek MBA in balans, onderdeel Belastingwetgeving, is verschenen in 2005 en is gebaseerd op het in dat jaar geldende examenprogramma, ondanks dat deze uit 2004 dateerde. In 2006 zijn er door de overheid een heleboel veranderingen in de regelgeving aangebracht. Inmiddels heeft de Stichting Nederlandse Associatie voor Praktijkexamens het examenprogramma dan ook aangepast.

Om de gebruikswaarde van uw boeken te handhaven, is ervoor gekozen de voor de MBA Belastingwetgeving relevante wetswijzigingen in deze aanvulling op te nemen. Verder is er in deze aanvulling rekeninggehouden met de wijzigingen die voortvloeien uit het in april 2006 vastgestelde examenprogramma.

Nieuwe of gewijzigde wettelijke regelingen behoren eerst tot het examenprogramma indien deze op de examendatum ten minste één jaar van toepassing zijn. Indien in een bijzonder geval hiervan moet worden afgeweken, wordt dit vermeld op internet: <http://www.associatie.nl> Wetswijzigingen die op 1 januari van een bepaald jaar zijn ingegaan kunnen pas worden gevraagd vanaf de examens van januari van het jaar dat daarop volgt.

Het is vrijwel ondoenlijk om steeds wisselende bedragen en percentages weer te geven. Op een examen mag worden gebruikgemaakt van een Wettenbundel met de meest actuele cijfers. Vandaar dat wij ons beperken tot het geven van tekstuele wijzigingen en aanvullingen.

De nummering van de wijzigingen sluit aan bij de nummering in het boek.

november 2006

2.5.3 Beroep

Is men het met de uitspraak op het bezwaarschrift niet eens dan is binnen zes weken na dagtekening van de uitspraak beroep mogelijk bij de sector bestuursrecht van de rechtbank. Is men het met de uitspraak van de rechtbank niet eens dan is binnen zes weken na het verzenden van de uitspraak hoger beroep mogelijk bij het gerechtshof.

2.12 Sofinummer

In de loop van 2007 wordt het sofinummer vervangen door het burgerservicenummer (BSN). Het BSN is gelijk aan het sofinummer en wordt toegekend door de gemeente (en niet meer door de Belastingdienst). Immigranten zullen zich dus voortaan tot de gemeente moeten wenden voor afgifte van een BSN.

2.13 Geregistreerd partnerschap

Naast het huwelijk bestaat in Nederland het geregistreerd partnerschap. Het kan worden aangegaan door twee personen die niet met elkaar willen trouwen. Geregistreerd partnerschap is een formeel geregelde samenlevingsvorm die een familierechtelijke relatie schept en gelijkwaardig is aan het huwelijk. De gevolgen ervan zijn vrijwel gelijk aan die van een huwelijk. Een belangrijk verschil met het huwelijk is dat uit het geregistreerd partnerschap geen betrekkingen met kinderen voortvloeien.

Fiscaal heeft het geregistreerd partnerschap dezelfde gevolgen als een huwelijk. Geregistreeerde partners worden fiscaal in alle opzichten als gehuwden behandeld. Ook het verbreken van een geregistreerd partnerschap en het gescheiden gaan leven door geregistreeerde partners hebben fiscaal dezelfde gevolgen als echtscheiding en gescheiden gaan leven door gehuwden.

3.2.2. Vrijwilligersregeling

Voor deze regeling moet onder een vrijwilliger worden verstaan degene die niet bij wijze van beroep arbeid verricht voor doorgaans een privaot- of publiekrechtelijk lichaam dat niet aan de heffing van vennootschapsbelasting is onderworpen, of voor doorgaans een sportvereniging of -stichting (dus geen nv of bv) ook als deze aan de heffing van vennootschapsbelasting is onderworpen.

Een belangrijk kenmerk van vrijwilligerswerk is dat de eventueel ontvangen vergoeding niet in verhouding staat tot de omvang en het tijdsbeslag van de verrichte werkzaamheden en het karakter heeft van een kostenvergoeding. De werkzaamheden kunnen van velerlei aard zijn (ook schoonmaakwerkzaamheden of tuinonderhoud). Indien een belastingplichtige als vrijwilliger voor een algemeen nut beogende instelling of een kerkgenootschap werkt en hij declareert de vrijgestelde vergoeding niet, dan bestaat mogelijk recht op giftenaftrek.

Voor vrijwilligers gelden toegekende bedragen van niet meer dan € 150 per maand, maar ten hoogste € 1.500 per jaar, zonder meer als een kostendeekkende vergoeding zowel voor de inkomstenbelasting als voor de premieheffing volksverzekeringen en de werknemersverzekeringen. Er is dan geen belastbaar resultaat. Een hoger bedrag is onbelast als het niet meer is dan naar de redelijkheid te bepalen kosten. Binnen die situatie kunnen de werkelijk gemaakte autokosten worden vergoed. Valt er wel iets te belasten dan gelden de normale regels.

Voorbeeld 1

Een vrijwilliger ontvangt in 2006 gedurende veertig weken een beloning van € 24 per week en een vergoeding van € 6 per week. Beloning en vergoeding blijven beneden het bedrag van € 150 per maand en het jaarbedrag van € 1.500. Het totale bedrag is belastingvrij.

Voorbeeld 2

Een vrijwilliger ontvangt in 2006 uitsluitend een autokostenvergoeding op basis van werkelijke kosten (stel 4.000 km a € 0,35, dus € 1.400) Het bedrag van € 1.400 is geheel belastingvrij.

3.2.4. Fictief loon

Het gaat hier om de arbeidsbeloning van de directeur-(groot)aandeelhouder. Voor de werknemersverzekeringen (WAO, WW, en ZFW) wordt de directeur-(groot)aandeelhouder (DGA) geacht niet in dienstbetrekking te zijn bij de bv waarvan hij of zijn naaste familieleden (mede)eigenaar is (zijn). Over het loon zijn geen premies verschuldigd. Er ontstaat ook geen recht op een WW- of een WAO-uitkering.

Directeur-(groot)aandeelhouder is volgens de rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep ieder die op grond van zijn aandelenbezit zoveel macht heeft dat hij niet tegen zijn wil kan worden ontslagen.

Voor de loonheffing en de inkomstenbelasting/premieheffing volksverzekeringen wordt de beloning steeds aangemerkt als loon uit dienstbetrekking. Voor het bepalen van het loon van directeuren-(groot)aandeelhouders en andere werknemers die een aanmerkelijk belang hebben in de bv waarin zij werken, gelden bijzondere regels.

Uitgangspunt is dat het loon op jaarbasis tenminste € 39.000 (2006) moet bedragen. Wanneer aannemelijk wordt gemaakt dat voor die functie een lager loon dan € 39.000 gebruikelijk is, geldt dit lagere loon. Als voor de functie een hoger loon dan € 39.000 gebruikelijk is (de belastingdienst moet dat aannemelijk maken), moet het loon zo worden vastgesteld dat het niet meer dan 30% lager (maar niet lager dan € 39.000) is dan het gebruikelijke loon.

Maatschappen van vrije beroepsbeoefenaren maken in de praktijk vaak afspraken met de Belastingdienst over de berekening van het gebruikelijke loon.

Wanneer de bv ook andere werknemers in dienst heeft, moet het loon van de werknemer/aanmerkelijkbelanghouder ten minste gelijk zijn aan het hoogste loon van die andere werknemers. Dit geldt niet indien aannemelijk wordt gemaakt dat het gebruikelijk is voor die functie een lager loon vast te stellen dan voor de functies van die andere werknemers.

Is het loon in werkelijkheid op een lager bedrag vastgesteld dan volgens de hiervoor vermelde regels zou moeten, dan kan de inspecteur het inkomen corrigeren door het loon te verhogen. In plaats daarvan kan hij ook loonheffing naheffen van de bv. In beide gevallen vormt het fictieve loon een aftrekpost voor de bv.

Voorbeeld 1

Gerard heeft over 2006 een salaris van € 39.000. Een niveau van € 70.000 is gebruikelijk. Het salaris had minstens ($70\% \times € 70.000 =$) € 49.000 moeten bedragen. De bijtelling bedraagt € 10.000.

Voorbeeld 2

Bernard is directeur van een bv. Zijn salaris over 2006 bedraagt € 39.000. Een salaris van € 80.000 is gebruikelijk voor zijn functie. De bedrijfsleider heeft een salaris van € 65.000. Het salaris van Bernard wordt gecorrigeerd met € 26.000.

3.3.1 Spaarloonregeling

Op grond van een spaarloonregeling kan in 2006 maximaal € 613 aan belasting- en premievrij loon worden geblokkeerd. De werkgever betaalt hierover 25% belasting.

De werknemer mag sinds 2005 slechts bij een werkgever deelnemen aan de spaarloonregeling.

Als een werknemer in 2006 bij een werkgever wil sparen via de spaarloonregeling, dan moet worden voldaan aan de volgende twee voorwaarden:

- de werknemer is sinds 1 januari 2006 bij die werkgever in dienst en;

- die werkgever past ten aanzien van die werknemer sinds 1 januari 2006 de algemene heffingskorting toe.

Als een werknemer na de eerste dag van het kalenderjaar bij een werkgever in dienst treedt kan hij dus niet van de spaarloonregeling van die werkgever gebruikmaken.

Spaarloonregeling of levensloopregeling

Per 1 januari 2006 is de levensloopregeling van kracht geworden. Werknemers hebben het recht jaarlijks tot maximaal 12% van hun salaris door de werkgever te laten overmaken naar een geblokkeerde levensloopregeling. De inleg op de levensloopregeling blijft buiten de belastingheffing. Pas wanneer het tegoed op die rekening 210% van het jaarsalaris bedraagt, mag niet meer worden ingelegd.

Werknemers die op 31 december 2005, 51 jaar of ouder, maar nog geen 56 jaar waren, kunnen in 2006 en volgende jaren tot 100% van het salaris inleggen, eveneens tot het maximum van 210% is bereikt.

Het tegoed op de levensloopregeling kan worden besteed aan doorbetaling van het salaris tijdens perioden van onbetaald verlof, zoals studieverlof, ouderschapsverlof, zorgverlof of een sabatical. Ook mag het tegoed worden gebruikt voor financiering van verlof voorafgaand aan het ouderdomspensioen, zodat de feitelijke uittredingsleeftijd wordt vervroegd. Alle uitbetalingen van het levenslooptegoed worden belast als loon uit dienstbetrekking.

Om te kunnen inleggen hoeft er geen sprake te zijn van een door de werkgever getroffen levensloopregeling. Iedere werknemer heeft een wettelijk recht een levenslooptegoed op te bouwen. Voor het opnemen van perioden van verlof is uiteraard wel de medewerking van de werkgever nodig.

Vanaf 2006 kan de werknemer jaarlijks kiezen aan welke regeling hij wil deelnemen: spaarloon of levensloop. Bij de levensloopregeling kunnen de levensloopkortingen de ouderschapsverlofkorting worden toegepast. Gelijktijdig in beide regelingen geld inleggen is niet mogelijk. Die keuze hoeft echter niet voor 1 januari 2006 gemaakt te worden. Dat kan gedurende het gehele jaar.

3.3.2 Fiscale verlofspaarregeling

Naast het gewone verlof konden tot en met 2005 via een verlofspaarregeling extra verlofdagen worden gespaard. Dit kon gebeuren door gewone verlofdagen in te brengen in een verlofspaarregeling (tijdsparen), of door te sparen in de vorm van geld (geldsparen). Geldsparen hield in dat het brutoloon werd verlaagd en dat het ingeleverde loon werd gestort op een verlofspaarregeling.

Per jaar kon maximaal 10% van het brutoloon aan verlofsparen worden besteed; het gespaarde loon bleef onbelast. Het spaartegoed mocht maximaal tot een heel jaar verlof leiden.

De regeling voor verlofsparen is opgegaan in de levensloopregeling die per 1 januari 2006 is ingevoerd. Het verlofspartegoed is omgezet in een levenslooptegoed.

De regels met betrekking tot het opsparen van gewone verlofdagen zijn ongewijzigd gebleven; een tegoed aan verlofdagen blijft buiten de belastingheffing zolang het tegoed niet meer bedraagt dan 52 weken (bij een voltijdsdienstverband).

3.4.3. Privégebruik auto van de werkgever

(Zie in dit verband ook onderdeel 5.8 in deel 2.)

Voor de bijtelling privégebruik van een auto van de zaak is in 2005 een verzwaring ingevoerd voor bestelauto's.

De bijtelling voor het privégebruik van de (bestel)auto door de werknemer wordt met ingang van 1 januari 2006 niet langer in de inkomstenbelasting belast, maar in de loonbelasting. De ondernemer en de resultaatgenieter moeten wel in de inkomstenbelasting hun privégebruik van de auto blijven bijtellen. Wanneer een werknemer minder dan 500 kilometer per kalenderjaar

privé rijdt en dit kan bewijzen is er geen bijtelling. De werknemer kan daartoe een verklaring aanvragen bij de Belastingdienst.

Voor bestelauto's geldt daarnaast nog het volgende:

- er hoeft geen bijtelling plaats te vinden als de werknemer de bestelauto niet kan gebruiken buiten werktijd, bijvoorbeeld omdat de werknemer de bestelauto plaatst op een afgesloten bedrijfsterrein. De werkgever kan ook een schriftelijk verbod op privégebruik opleggen aan de werknemer. Hierbij is vereist dat hij controle uitoefent op de naleving van het verbod en een passende sanctie oplegt als het verbod wordt overtreden;
- bij bestelauto's die door de aard van het werk doorlopend afwisselend worden gebruikt door twee of meer werknemers kan het privégebruik moeilijk zijn vast te stellen. Het privégebruik wordt dan door middel van eindheffing bij de werkgever belast. Deze eindheffing bedraagt € 300 per bestelauto op jaarbasis.

3.5 Vrije vergoedingen

Vergoeden van reiskosten

Ook al is het reiskostenforfait vervallen, de werkgever houdt de mogelijkheid om een vaste vergoeding voor woon-werkverkeer te betalen, net als voor andere zakelijke uitgaven, zoals bijvoorbeeld representatiekosten. De regels voor vaste kostenvergoedingen bieden de werkgever ruimte om met praktische regelingen te werken.

De Belastingdienst neemt echter het standpunt in dat hoe hoger de vaste vergoeding is, hoe groter de kans is dat de vergoeding afwijkt van de werkelijke kosten. Wordt de kans op een verschil te groot, dan zal de fiscus vragen om een nacalculatie of alleen een vergoeding op declaratiebasis accepteren.

De Belastingdienst accepteert een vaste vergoeding voor woon-werkreizen (zonder declaraties of nacalculatie) bij de volgende uitgangspunten:

- aantal reguliere werkdagen per jaar 260
- gemiddeld aantal dagen in verband met korte afwezigheid (vakantie, verlof en ziekte) 54
- de totale reisafstand, heen en terug, maximaal 150 kilometer per dag.

De vaste vergoeding voor reiskosten is dan op jaarbasis $(260-54) \times$ totale reisafstand per dag \times € 0,19.

Bij reisafstanden van meer dan 150 kilometer per dag mag de werkgever deze regeling ook toepassen. In dat geval eist de Belastingdienst echter wel een nacalculatie.

De arbeidsplaats moet wel een vaste arbeidsplaats zijn voor de werknemer. Dat is het geval als hij deze plaats op jaarbasis tenminste 70% van de werkbare weken (exclusief korte en lange afwezigheid) bezoekt. Op jaarbasis houdt dit in, dat hij de werkplek minstens 36 weken moet bezoeken.

Kan de werkgever duidelijk maken dat het aantal korte afwezigheidsdagen bij hem lager is dan het gemiddelde dan mag hij deze daardoor vervangen.

Bij deeltijders mag de werkgever de regeling naar evenredigheid toepassen.

De maximale belastingvrije vergoeding van zakelijke kilometers is in 2006 € 0,19 per kilometer, ongeacht het vervoermiddel. Dit betekent dat de werkgever elke zakelijke kilometer, dus ook elke kilometer voor woon-werkverkeer, tot maximaal € 0,19 belastingvrij kan vergoeden. Woon-werkverkeer is immers ook zakelijk verkeer.

3.6.1 Tarief en heffingskortingen

Vanaf 1 januari 2006 is de standaardloonheffingskorting uitgebreid met de levensloopkorting en de alleenstaande ouderenkorting, terwijl per diezelfde datum de aanvullende ouderenkorting is vervallen.

De alleenstaande ouderenkorting geldt voor werknemers met een AOW-uitkering voor ongehuwden en bedraagt € 562.

De levensloopkorting geldt voor werknemers die gelden aanwenden uit de levensloopvoorziening (ook bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar of ingangsdatum van het ouderdomspensioen) en bedraagt het uit de levensloopvoorziening aangewende bedrag doch maximaal € 185 per kalenderjaar waarin de levensloopvoorziening is opgebouwd, verminderd met in eerdere loontijdvakken genoten levensloopkorting.

4.4.2 In aftrek beperkte algemene kosten

De in dit onderdeel genoemde aftrekbeperking is in 2005 verhoogd tot 25%. Dit houdt in dat nog slechts 75% van de hier bedoelde kosten aftrekbaar is.

5.4.10 Het eigenwoningforfait

Per 1 januari 2005 is een nieuwe aftrekpost ingevoerd: de aftrek wegens geen of geringe eigenwoningsschuld.

Er bestaat recht op deze speciale aftrek als het eigenwoningforfait hoger is dan het totaalbedrag aan rente en erfpachtcanons e.d. dat in 2005 is betaald. De nieuwe aftrek is ingevoerd om de financiering van de eigen woning met eigen geldmiddelen te stimuleren. Alleen belastingplichtigen die voor hun eigen woning geen of maar een lage (restant) eigenwoningsschuld hebben, kunnen hiervan profiteren. Door deze speciale aftrek hoeft er in feite geen belasting meer te worden betaald over de bijtelling van het eigenwoningforfait voor de eigen woning.

De aftrek is gelijk aan het verschil tussen het eigenwoningforfait en het totaalbedrag aan aftrekposten (wegens rente en kosten van de eigenwoningsschuld en eventuele betaalde erfpachtcanons). De aftrek kan dus hoogstens een bedrag gelijk aan het eigenwoningforfait belopen.

Fiscale partners hebben de mogelijkheid het berekende eigenwoningssaldo naar vrije keuze over hen beide te verdelen. De aftrek wegens geen of geringe eigenwoningsschuld volgt de door hen gekozen toedeling in dezelfde verhouding.

Voorbeeld 1

De WOZ-waarde van een eigen woning bedraagt € 360.000 en er is geen eigenwoningsschuld meer. Het eigenwoningforfait bedraagt € 2.160. De aftrek is ook € 2.160 en daardoor hoeft er dus geen inkomstenbelasting meer over de eigen woning te worden betaald.

Voorbeeld 2

Als voorbeeld 1, maar nu wordt nog jaarlijks een erfpachtcanon van € 800 betaald. De aftrek is nu nog slechts € 1.360. De fiscale aftrek van de betaalde erfpachtcanon leidt dus tot een overeenkomstig kleinere aftrek wegens geen of geringe eigenwoningsschuld, zodat deze erfpachtcanon voortaan geen belastingvoordeel meer oplevert.

5.7 Kinderopvang

Kinderopvangtoeslag is vanaf 2006 de nieuwe naam voor de tegemoetkoming kinderopvang. In 2005 is de Wet kinderopvang ingegaan. Die wet verving de aftrek voor uitgaven kinderopvang. Naast kwaliteitsregels voor kinderopvangorganisaties regelt de Wet kinderopvang de financiering van de kinderopvang. Het belangrijkste uitgangspunt is dat de kosten van kinderopvang worden gedragen door ouders, werkgevers en de overheid samen. De ouders sluiten een

contract met het kinderopvangcentrum of gastouderbureau en ontvangen zelf een rekening met de werkelijke kosten. Werkgevers mogen maximaal 1/3 deel van de kosten belastingvrij vergoeden.

De overheid draagt bij in de kosten van kinderopvang door middel van de kinderopvangtoeslag. Deze vervangt de in 2005 geldende tegemoetkoming kinderopvang.

Om in aanmerking te komen voor een kinderopvangtoeslag moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan:

- de belastingplichtige heeft een of meer kinderen voor wie hij kinderbijslag of een pleegouderbijdrage ontvangt, of in belangrijke mate bijdraagt aan de kosten van levensonderhoud (minimaal € 386 per kwartaal).
- het kind/de kinderen genieten kinderopvang (kinderdagverblijf), buitenschoolse opvang of gastouderopvang;
- de opvang wordt georganiseerd door een bij de gemeente geregistreerde kinderopvangorganisatie. Peuterspeelzalen, overblijven of opvang bij burens, familie of vrienden vallen niet onder de geregistreerde opvang.
- de belastingplichtige heeft een dienstbetrekking, geniet winst uit onderneming, werkt mee in de onderneming van zijn/haar partner of geniet inkomsten uit andere werkzaamheden. De omvang van de werkzaamheden is niet van belang.

Indien een belastingplichtige geen werk heeft, maar bijvoorbeeld een uitkering van de gemeente of het UWV geniet komt hij ook in aanmerking voor de kinderopvangtoeslag.

De kinderopvangtoeslag is afhankelijk van het inkomen en kan variëren van 2,3% tot 63,2% van de opvangkosten voor het eerste kind en van 57,4% tot 63,2% voor de volgende kinderen.

De kosten van de kinderopvang worden berekend met inachtneming van een maximum-uurtarief van € 5,72 voor dagopvang en € 6,03 voor buitenschoolse en gastouderopvang.

De kinderopvangtoeslag voor 2006 kan nog worden aangevraagd tot 1 april 2007.

De kinderopvangtoeslag wordt uitbetaald door de Belastingdienst/Toeslagen, een afzonderlijk onderdeel van de Belastingdienst.

De kinderopvangtoeslag is belastingvrij; er hoeft dus geen inkomstenbelasting over te worden betaald.

Belastingvrije vergoeding van de werkgever(s)

Een vergoeding van kosten van kinderopvang door de werkgever is onbelast voorzover de vergoeding niet meer dan 1/6 van de kosten bedraagt.

Wanneer beide ouders werken, kunnen zij allebei een onbelaste vergoeding van 1/6 van de kosten ontvangen.

Weigert de werkgever van een partner een vergoeding te betalen, dan kan de eigen werkgever 1/3 van de kosten onbelast vergoeden. Ook aan een alleenstaande ouder kan 1/3 van de kosten onbelast worden vergoed.

Tot de kosten die voor 1/3 of 1/6 onbelast kunnen worden vergoed, behoren alle kosten die direct verband houden met de kinderopvang. De onbelaste vergoeding is niet aan een maximum gebonden.

De vervoerskosten tussen de woning en het opvangadres kunnen niet onbelast worden vergoed, evenmin de kosten van extra activiteiten. De kosten van vervoer tussen de school en de kinderopvang kunnen wel onbelast worden vergoed.

Bemiddelingskosten

Vergoedingen van kosten van instanties die de ouders adviseren en begeleiden of voor hen bemiddelen, zijn belast. Hiertoe behoren ook de kosten die in rekening worden gebracht voor het aanvragen en innen van de kinderopvangtoeslag. Ook als de werkgever zulke kosten rechtstreeks draagt, zodat de ouders die diensten gratis ontvangen, is er sprake van belast loon.

Werkgever verzorgt kinderopvang

Verstrekt de werkgever kinderopvang in natura, dan gelden dezelfde regels als ten aanzien van vergoedingen. De waarde van de kinderopvang wordt belast als loon in natura, maar 1/6 deel daarvan blijft onbelast. Ontvangt een partner geen vergoeding, of gaat het om een alleenstaande ouder, dan blijft 1/3 deel onbelast.

De waarde van de kinderopvang wordt als volgt berekend:

- als de werkgever zelf de kinderopvang organiseert is de waarde gelijk aan het maximum-uurtarief maal het aantal uren genoten kinderopvang;
- als de werkgever de kinderopvang inkoopt, is de waarde gelijk aan het bedrag dat de werkgever daarvoor betaalt.

Tot en met 2004 waren kosten van kinderopvang onder bepaalde voorwaarden aftrekbaar als onderdeel van de persoonsgebonden aftrek. Deze aftrekmogelijkheid is bij de invoer van het nieuwe financieringsstelsel voor kinderopvang in 2005 vervallen.

5.13.1 Wanneer zijn de uitgaven aftrekbaar?

Ad 4. Buitengewone uitgaven

Per 1 januari 2006 is het nieuwe zorgstelsel ingevoerd. De betaalde of ingehouden inkomensafhankelijke bijdragen en de aan de ziektekostenverzekeraar betaalde aanvullende premies zorgverzekeringwet zijn aftrekbaar als buitengewone uitgaven.

De aan de verzekeraar betaalde nominale premies zijn uitgesloten als buitengewone uitgaven. In verband hiermee is het bedrag van de procentuele drempel voor de buitengewone uitgaven verlaagd met de op de belastingplichtige drukkende standaardpremies voor de Zorgverzekeringwet (€ 1.015 per persoon) en verhoogd met een herrekende zorgtoeslag. Voor de berekening van het bedrag van de zorgtoeslag wordt uitgegaan van het toetsingsinkomen voor toepassing van de persoonsgebonden aftrek.

Drempels buitengewone uitgaven wegens ziekte, invaliditeit, arbeidsongeschiktheid, chronische ziekte en adoptie

De drempelberekening voor buitengewone uitgaven is met ingang van 2006 op enkele punten aangepast. Het percentage is verhoogd van 11,2% naar 11,5% van het herrekende verzamelinkomen. Voor de berekening van het bedrag van het verzamelinkomen wordt uitgegaan van het verzamelinkomen voor toepassing van de persoonsgebonden aftrek. Er geldt geen maximumdrempel meer. Ook hebben er aanpassingen plaatsgevonden in verband met het nieuwe zorgstelsel.

De kosten voor ziekte, invaliditeit en dergelijke komen voor aftrek in aanmerking voor zover zij meer bedragen dan een bepaalde drempel. Het gaat om kosten van de belastingplichtige zelf, zijn fiscale partner en zijn kinderen jonger dan 27 jaar en tot het huishouden van belastingplichtige behorende ernstig gehandicapte personen van 27 jaar of ouder en van tot zijn huishouding behorende zorgafhankelijke ouders, broers of zusters.

De drempels zijn voor 2006

Herrekend verzamelinkomen van	Herrekend verzamelinkomen tot	Drempel
-- € 6783 of meer	€ 6783	€ 780 11,5% van het herrekende verzamelinkomen verminderd met het verschil van € 1015 en de herrekende zorgtoeslag.

Als een belastingplichtige het gehele jaar een fiscale partner heeft gehad, moeten de verzamelinkomens van de belastingplichtige en zijn partner worden samengevoegd en worden de in de tabel genoemde bedragen verdubbeld.

De vaste aftrek van € 795 voor chronisch zieken geldt in 2006 alleen als voor een bedrag van € 314 of meer aan bepaalde specifieke ziektekosten wordt betaald.

Wanneer het verzamelinkomen voor toepassing van de persoonsgebonden aftrek niet meer is dan € 30631, wordt het bedrag van deze specifieke kosten verhoogd met 113%. Eenzelfde regeling geldt voor uitgaven wegens chronische ziekte van een kind.

Ad 5

De aftrek voor weekenduitgaven ten behoeve van gehandicapte kinderen, broers of zusters is met ingang van 2005 verruimd. De leeftijdsgrens is verlaagd naar 27 jaar en de aftrek is ook mogelijk voor gehandicapte broers of zusters. Voor de aftrekbedragen verwijzen wij naar de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001.

5.14.1 Standaardheffingskorting

De aanvullende kinderkorting is met ingang van 2006 vervallen en de alleenstaandeouderen korting vervangt de aanvullende ouderenaftrek en geldt wanneer de belastingplichtige in het kalenderjaar in aanmerking komt voor een AOW-uitkering voor alleenstaanden.

Op de levensloopkorting heeft men vanaf 2006 recht bij een reguliere opname van het levenslooptegoed. Deze korting is gelijk aan het bedrag van het opgenomen levenslooptegoed maar ten hoogste € 185 per jaar waarin is gestort in de levensloopregeling.

De ouderschapsverlofkorting geldt voor de belastingplichtige die in 2006 gebruikmaakt van zijn wettelijk recht op ouderschapsverlof en deelneemt aan de levensloopregeling. De korting wordt berekend door het aantal uren ouderschapsverlof in het kalenderjaar te vermenigvuldigen met een bedrag van 50% van het brutominimumloon per opgenomen verlofuur (in 2006 € 3,68 per verlofuur). De korting bedraagt niet meer dan de terugval in het belastbaar loon in 2006 ten opzichte van 2005.

6.2.5. Vrijstellingen

Verschillende lichamen die op grond van het hiervoor behandelde belastingplichtig zijn, zijn door de wetgever uitdrukkelijk vrijgesteld van belastingplicht. Aan deze vrijstellingen kunnen voorwaarden worden gesteld, maar die behandelen wij niet. Het gaat hier om subjecten, om lichamen.

De Wet noemt onder meer:

- landgoederen in de zin van de Natuurschoonwet waarbij het gaat om het landgoed dat gedreven wordt in de nv-, bv- of de stichtingsvorm;

- (bedrijfs)pensioenlichamen;
- algemene ziekenfondsen
- openbare leeszalen en bibliotheken;
- instellingen die de sociale verzekeringswetten uitvoeren;
- woningbouwverenigingen, stichtingen;
- instellingen van weldadigheid of van algemeen nut die zich bezighouden met de verpleging van zieken, het verschaffen van onderkomen aan bejaarden of het verstrekken van kleine kredieten aan personen die behoren tot de economisch zwakke groepen van de bevolking;
- lichamen werkzaam op het gebied van de landbouw.

Bovendien kan de minister, onder door hem te stellen voorwaarden, lichamen waarbij de behartiging van een algemeen maatschappelijk belang op de voorgrond staat en het streven naar winst slechts bijkomstig is, vrijstellen van belasting. Voorbeelden zijn buurthuizen, dorpshuizen en recreatiecentra.

Wat betreft de woningbouwlichamen, deze waren voorheen voor al hun activiteiten vrijgesteld. Dus ook voor de activiteiten die in feite niet tot hun kerntaken behoren (dat is verkrijging, bezit beheer en vervreemding van woningen in de sociale sector). Voorbeelden van andere activiteiten zijn onder meer projectontwikkeling, woningbemiddeling en (in het algemeen) de verhuur en verkoop van bedrijfsroerendgoed. Onder kernactiviteit valt evenmin de verhuur van duurdere huurwoningen. Als deze niet-kernactiviteiten als het drijven van een onderneming kunnen worden aangemerkt, zijn zij met ingang van 1 januari 2006 aan de heffing van vennootschapsbelasting onderworpen.

6.3.2 Gemengde kosten (zie ook 6.6.2.)

Tot en met 2005 gold in de vennootschapsbelasting een regeling voor de beperking van de aftrek van gemengde kosten die alleen van toepassing was bij aanwezigheid van een of meer in de onderneming werkzame aanmerkelijkbelanghouders. Met ingang van 2006 is deze regeling vervangen door een regeling die geldt voor alle aan de vennootschapsbelasting onderworpen lichamen die werknemers in dienst hebben, ongeacht of dit directeuren-groootaandeelhouders zijn of andere werknemers. Het bedrag dat bij de winstbepaling niet in aftrek kan worden gebracht is forfaitair bepaald € 4.000 of, zo dit meer is, op 0,4% van het belastbaar loon van alle werknemers samen.

Deze bepaling is ook van toepassing op de situatie waarin werknemers van de belastingplichtige werkzaam zijn in een buitenlandse vaste inrichting. Als de belastingplichtige daarvoor bij de aangifte kiest, wordt bij toepassing van het onderhavige forfait het loon uit vroegere dienstbetrekking niet meegenomen.

Het bedrag van € 4.000 wordt jaarlijks aangepast.

6.4 Giftenaftrek

In de vennootschapsbelasting zijn giften met ingang van 1 januari 2006 aftrekbaar tot een maximum van 10% van de winst en een minimum van € 227. Daarmee wordt het plafond op hetzelfde niveau gesteld als in de inkomstenbelasting. In de loop van 2006 zijn nog enkele andere wijzigingen aangebracht in de giftenregeling waardoor deze overeenkomt en verwijst naar de giftenregeling in de inkomstenbelasting.

6.6.2 De vermogensvergelijking (correcties op de vermogensvergelijking)

Formele kapitaalbreng

Een kapitaalstorting is het ter beschikking stellen van vermogen dat als risicodragend is te beschouwen, zonder dat er aanspraken tegenover staan die het karakter hebben van vorderingen van schuldeisers. Dit vermogen kan aan het lichaam ter beschikking worden gesteld op de formele wijze, zoals is de wet of in de oprichtingsakte is voorgeschreven. Voor een nv of bv is dit het aantrekken van kapitaal door het uitgeven van aandelen

Informele kapitaalbreng

Het is ook mogelijk dat een of meerdere aandeelhouders via een informele kapitaalstorting het vermogen van de bv vergroten.

Voorbeeld 8a

De bv Xom heeft een nieuwe machine gekocht voor € 110.000.

Als gevolg van de slechte liquiditeitspositie van de BV betaalt de grootaandeelhouder het genoemde bedrag. De bv boekt nu in de boekhouding:

Bedrijfsmiddelen	€ 110.000	
Aan Informele kapitaalstorting		€ 110.000

Er kan van een informele kapitaalstorting sprake zijn bij inbreng in de vorm van geld, goederen, maar ook via kosten als de aandeelhouder deze voor zijn rekening neemt. Bij een informele kapitaalstorting brengt de aandeelhouder risicodragend vermogen in:

- zonder op de aandelen te storten
- weloverwogen
- in zijn hoedanigheid van aandeelhouder.

De Hoge Raad heeft bepaald dat voor het fiscaal aannemen van een informele kapitaalstorting aan bepaalde voorwaarden moet worden voldaan. In een in dit verband belangrijk arrest overweegt de Hoge Raad dat er gevallen zijn, waarin voor de toepassing van het belastingrecht moet worden aangenomen, dat inbreng van kapitaal heeft plaatsgevonden, niettegenstaande van een storting op de aandelen geen sprake was en zelfs niet heeft kunnen zijn, omdat het gehele maatschappelijk kapitaal der nv was geplaatst en door betaling van het nominale bedrag der aandelen was volgestort.

Een dergelijke situatie doet zich voor indien een moeder-nv/bv (of directeur-grootaandeelhouder) als houder van de aandelen van een dochter-nv/bv alleen als gevolg van voor haar *in die hoedanigheid* tot de dochter-nv/bv bestaande verhouding aan die dochter-nv/bv een voordeel in geld of goederen doet toekomen, dat zij onder gelijke omstandigheden aan een van haar onafhankelijke onderneming niet zou hebben verschaft. In dat geval wordt door de dochter-nv/bv een voordeel genoten, dat *zijn oorzaak uitsluitend* in de interne verhouding tussen haar en haar aandeelhouder vindt, waardoor in fiscaalrechtelijke zin kapitaal wordt ingebracht.

Voorbeelden van een informele kapitaalbreng

- een aandeelhouder stort een bedrag in de nv/bv om niet (zonder tegenprestatie) of brengt om niet een machine in de nv/bv in. Per saldo wordt deze aandeelhouder er niet armer door. Immers, hij raakt wel geld kwijt of een machine, maar zijn aandelen stijgen met een even groot bedrag in waarde. Er is geen sprake van een schenking;
- een moeder-bv scheldt een schuld aan een dochter-bv kwijt;

- een moeder-bv betaalt aan de dochter-bv te hoge prijzen voor de door de dochter geleverde goederen;
- een moeder-bv berekent aan de dochter-bv te lage prijzen.

Zowel bij formele als bij informele kapitaalbreng vindt er een vermogensmutatie plaats. Het speelt zich af buiten de winst- en verliesrekening om.

In eerdere voorbeelden hebben we gezien dat agio (= al wat boven de nominale waarde op de aandelen wordt gestort) inbreng van kapitaal is en geen winst/ Het is ook mogelijk dat een nv/bv minder dan de nominale waarde ontvangt. In dat geval moet dan toch worden aangenomen dat de aandelen 100% zijn volgestort. Er is dan sprake van disagio. Dit disagio mag nu wel als verlies worden genomen.

Voor het aannemen van een informele kapitaalstorting is nodig dat de aandeelhouder als zodanig de vennootschap (nv/bv) bewust een voordeel heeft laten behalen. Uit een arrest van de Hoge Raad blijkt dat er eveneens sprake van een informele kapitaalstorting kan zijn als de aandeelhouder geen of een te lage rente bedingt voor een vordering op de vennootschap.

Er is geen sprake van een informele kapitaalstorting als een grootaandeelhouder/ natuurlijk persoon afziet van het vorderen van rente ter zake van een tot zijn privévermogen behorende vordering op de vennootschap. Hetzelfde geldt als er arbeid wordt verricht zonder dat daar een vergoeding in de vorm van loon tegenover staat.

6.9 Geruisloze terugkeer uit de bv

In een zogenoemd verzamelbesluit uit 2006 heeft de staatssecretaris van Financiën zijn visie gegeven op een aantal vraagpunten in de regeling van de geruisloze terugkeer uit de bv naar de eenmanszaak.

In het besluit is onder meer goedgekeurd dat na de geruisloze terugkeer ook een gedeeltelijke staking mag plaatsvinden (bijvoorbeeld door toetreden van een derde) mits hetgeen de aandeelhouder voortzet nog steeds als een onderneming kan worden aangemerkt. Verder geldt dat bij de geruisloze terugkeer de overdracht geen deel mag uitmaken van een geheel van rechtshandelingen dat is gericht op de overdracht of de liquidatie van de onderneming.

7.13.5 Aangifte en betaling

De aangifte omzetbelasting moet elektronisch worden gedaan. Slechts in een beperkt aantal gevallen kan schriftelijk aangifte worden gedaan.

Elektronisch aangeven kan op drie manieren:

- belastingplichtige doet zelf aangifte via de internetsite van de Belastingdienst. Hij krijgt hiervoor van de Belastingdienst een gebruikersnaam en een wachtwoord.
- belastingplichtige doet zelf aangifte met behulp van aangifte- of administratiesoftware die op de eigen computer is geïnstalleerd.
- belastingplichtige laat de aangifte verzorgen door een fiscaal intermediair, zoals een accountant of een belastingadviseur. Die stelt de aangifte samen met behulp van een softwarepakket en verzendt de aangifte elektronisch naar de Belastingdienst.

Een schriftelijke aangifte is alleen nog mogelijk als:

- er slechts incidenteel aangifte omzetbelasting behoeft te worden gedaan;
- er al aangiftetijdvakken verstreken zijn op het moment dat de belastingplichtige door de Belastingdienst wordt opgenomen als ondernemer;
- er ontheffing is verleend voor het doen van elektronische aangifte.

8.3.3. Winstuitdelingen zonder inhouding van dividendbelasting

Geblokkeerde rekening levensloopparticipatie

Vanaf 1 januari 2006 geldt voor de dividendbelasting een vrijstelling die inhoudt dat een beleggingsinstelling, waarin een werknemer via de levensloopregeling participeert, geen dividendbelasting hoeft in te houden op opbrengsten die worden bijgeschreven op de geblokkeerde participatierekening van die werknemer bij die instelling. Op deze wijze wordt bij een geblokkeerde levensloopparticipatierekening het brutodividend bijgeschreven.

Als de beleggingsinstelling geen gebruikmaakt van de vrijstelling kan de beheerder van de belegging de dividendbelasting verrekenen. De beleggingsinstelling moet dan wel een bedrag ter grootte van die dividendbelasting via de levensloopregeling aan de werknemer ten goede doen komen.

8.6.2. Teruggaaf van dividendbelasting

De ten laste van een belastingplichtige vennootschap ingehouden dividendbelasting kan worden verrekend met de verschuldigde vennootschapsbelasting, voorzover dividendbelasting is ingehouden op een winstuitdeling, die deel uitmaakt van de belastbare winst.

Als dit niet het geval is, bijvoorbeeld omdat de deelnemingsvrijstelling van toepassing is op de winstuitdeling, dan kan de dividendbelasting sinds 26 november 2005 op verzoek worden teruggevraagd bij de Belastingdienst.

Teruggaaf en verrekening zijn slechts mogelijk als het lichaam dat dividendbelasting verrekent of terugvraagt de uiteindelijke gerechtigde tot de opbrengst is. Als geen vennootschapsbelasting verschuldigd is, vindt afzonderlijke teruggaaf plaats.